

BUDAPESTA
 Joi 6 Septemb. st. v.
 18 Septemb. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redacțiunea: *Strad'a*
urborelui verde nr. 12.

Nr. 68.

ANUL XV.
1879.

Pretiuł pe unu anu 10 fl.
 Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
 anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
 (Urmare.)

VIII.

Medicii falsi.

Barbu, John si Rinaldo, plecându cu birj'a din câmpul luptei, unde lasara pe tinerul rivalu al lui Zorcoff tavalitu în sânge, ordonara cocierului sê mâné iute. Nici nu se oprira pâna 'n orasiul vecinu. Acolo se instalara într'unu otelu, si facura planul cã cum sê-si câștîge parale, cãci li sê cam goli pung'a.

Cã sê fimu corecti, trebui sê observãmu, cã golierea acest'a se refere numai la pung'a lui John si a lui Rinaldo, cãci Barbu înca mai avea bani. Înse numai pentru sine. Va sê țica, nu ajungea sê platésca si pentru cei doi ortaci.

Si fiindu cã nici unul din aceia nu putu nascoci vr'unu modu, cã sê póta capetã parale îngraba, nu remase altu espedientu, decãt cã Barbu sê însciintieze pe bancarul seu din Paris, sê-i tramita numai decãt parale.

Dar fiindu cã pe timpul acela înca nu erã telegrafu, terminul pâna când puteau sê sosésca paralele dela Paris erã fôrte lungu. Asiã dara ei fure siliti sê aștepte în orasielul acela timpu mai îndelungatu. Dar din ce sê traiésca pân'atunce? Ômeni necunoscuti acolo, cum puteau sê spere, cã vor avé creditu?!

Doue trei țile trecura, si cu ele disparura si banii lui Barbu, carele platiã tôte speșele, din care causa si primi dela cei doi titlu onorificu de cassaru al lor. Dar apoi într'un'a din țile, cassarul le anuncia, cã în cassa nu mai este nici unu gologanu.

Rinaldo, spiritul celu mai întreprindietoru între toti trei, usã de acestu repausu de cãteva țile spre a studiã orasielul si a gasi undeva vr'unu isvoru de venitu.

Locurile prime unde își începù studiile fure cãrumele. Acolo poporul își petrecea jucându în cãrți. Rinaldo se mestecã între ei, facit cunoscentia cu unii, si se puse si densus la jocu, si — s'o spunemu? — câștigã.

Cãteva țile ei traiau din banii ce Rinaldo câștigã dela plugari. Într'o sêra înse unu flacãu observã, cã densus joca falsu. Apoi se facu unu sgomotu mare, unu scandalu înfricosiatu. Poporul se resculã, si Rinaldo numai cã prin minune putu sê scape.

Dupa acest'a nici Barbu si John nu putura sê

mai remãna în orasielul acela, cu atãt mai vêrtos, cã nici parale nu mai aveau. Se dusera dara si ei în nôp-tea cea mai de aprópe. Séu mai bine, „fugira“ dieu ei, si în grab'a mare „uitara“ sê platésca cont'a ce facura în ospetãria.

Barbu erã cam genatu din caus'a acest'a, înse John îl mangaiã, cã nu-i asiã lucru mare, cã acusi se vor rentôrce si atunce vor plati acêsta mica datorãia.

Sciea el bine, cã nu se vor mai rentôrce acolo nici odata; dar Barbu erã înca pré de omenia, precum țicea John lui Rinaldo, si numai cu astfel de promisiune îl putea molcomi.

Apoi Barbu mai avea înca si acuma mare încedere în el. Acêsta încedere merse pân'acolo, încãt nu-i facu muștrãri nici pentru neplãcerile suferite cu ocașiunea areștãrii sale.

Barbu considerã tóta istori'a acêsta cã o aventura glumetiã, si fiindu cã aceea trecù iute, nu-i facu multa superare.

Totusi, într'una din țile, întrebã pe John, cam în gluma si suridiëndu:

— E bine, ce aventura a fost acest'a?

— O aventura scintita.

— Sciu, cãci eu am simțit'o. Multiam de asemene petrecere. Nu mai dorescu sê me faci partasiu.

— Me iërta, frate; dar a fost o mare nentielegere la mijlocu.

— Cum?

— Îndata-ce sosii la stațiunea urmatóre, audii, cã poliți'a din Nickholm cauta pe unu facatoru de rele si cã pe acela îl așteptã cu poșta ce sosì de odata cu noi. Fiindu cã dintre toti caletorii numai tu te-ai datu jos si ai remasu acolo, îmi plesni prin minte, cã dóra poliți'a din gresiéla te-a fi arestatu pe tine si astfel ai ajunsu în vr'o încurcatura neplacuta.

— Asiã s'a si întêmplatu.

— Firesce cã nu putui esitã nici unu momentu, ci numai decãt me rentorsei la Nickholm, cã sê te scapu.

— Si bine ai facutu, pentru cã — cugetãndu, cã tóta istori'a e numai o gluma, — eram decisu sê nu me aperu de fel.

— Dar o patieai reu.

— Se pôte, pentru cã oficiarul de instrucțiune mi-a înșiratu unu catalogu de pecate ale mele, séu mai bine ale tale, pentru cã eu figuram acolo sub numele teu.

(Va urmã.)

S E Z O N U :

Adunarea învetiătorésca din Leta-mare.

— 11 septemvre.

Cu cât este mai tristu a vedé simptomele de des-naționalisare, cari de unu timpu încóce se manifestéza în unele părți locuite de români : cu atât mai mare placere ni causéza vederea, că ici si colo preoțimea dimpreuna cu învetiătorii mai stau la înalțimea misiunii lor si conservéza cultul limbei si literaturii naționale.

Si déca unde-va, apoi tocmăi în aceste părți multu periclitare ale elementului românesc, ânim'a noastră trebue să se umple de bucuria, când vedemu vr'o mișcare cât de mica pe terenul culturii naționale.

Iéta motivul, pentru care simții o bucuria dupla asistându astadi la adunarea generală a reuniunii învetiătorilor din protopopiatul acesta.

Da, căci în acestu districtu protopopescu este si o reuniune învetiătorésca. Durere, unic'a în tota dieces'a Orădiu-mari, căci nicairi nu s'a urmatu înca esemplul nobilu ce s'a datu aice. Curiosu, că reuniunea unica s'a înfiintiatu tocmăi în acelu protopopiatu al diecesei, în care elementul românesc este espusu mai ales pericolului. Curiosu, dar totu-odata si foarte bine. Abiá a avutu cândva reuniune româna misiune mai sânta decât acest'a. Si tocmăi din caus'a acest'a, dnii autori, redactori, si publicul celu mai mare ar face unu serviciu naționalu, spriginindu-o din tóte puterile.

Adunarea s'a tînutu sub presidiul venerabilelui Nestor al diecesei oradane, Rds. D. Nicolau Vulcanu, protopopu si canonicu onor., asistându câțiva preoți din districtu si luându parte toti învetiătorii din acestu protopopiatu.

Începutul se facu deminétia la 10 1/2 óre, cântându-se „Imperate cerescu!“, dupa care dl învetiátoru George Popu salutá în numele colegilor sei prin cuvinte alese pe presiedinte, „pré bunul lor parinte“, carele respunse multiamindu si îndemnându la zelu si activitate.

Dupa ascultarea raporturilor despre cassa si biblioteca, raporturi cari ni-au storsu cuvintele de sus prin cari apelaramu la generositatea publicului românesc, urmá partea cea mai interesanta a adunării.

Patru învetiători, dnii Cardoso, Manu, Popu si Vidicanu, tînura felurite disertațiuni din sfer'a lor de activitate. Amu ascultatu pe toti cu cea mai mare atențiune, si cu cea mai mare placere vinu a le aduce lauda pe acésta cale. Înainte, frati învetiători, căci în mânilé vóstre zace viitorul națiunii!

În fine s'a decisu că adunarea generală în anul viitoru să se tîna în comun'a Paleu, tocmăi lângă Dobritinu, unde înse numai puținii mai soiu românesci.

Apoi Rds. D. presiedinte încheiá prin cuvinte parintiesci adunarea, esprimându-si bucuria vedîndu acestu progresu frumosu, iér adunarea întoná : „Multi ani!“

Adunarea se încheiá prin unu prândiu comunu, datu învetiătorilor de comunitatea bisericésca româna ; iér preoții se întrunira la més'a Rds. D. presiedinte.

M e h a d i a.

11 septemvre.

N'am cugetatu să petrecu înca si timpul acesta aice ; înse în anul acesta timpul mai totu-de-una a fost

extraordinaru, séu plóia în continuu séu seceta, astfel si sezonul băilor s'a lungitu forte.

Sîntemu la 10 septemvre, si înca sezonul nu s'a încheiatu. Nici n'ar fi bine să se fi încheiatu, căci atunce unii cá mine, cari n'au avutu timpu să vina mai de timpuriu aru fi întărđiatu să-si faca cura în anul acesta.

Cautându si eu recăstigarea sântetăii mele bantuite de reuma : me aflu aici de vr'o 8 zile.

Estimpu au cercetatu acésta baia 6180 de óspeti. Români'a libera — cá totu-de-una — a fost cea mai bine represintata, dându unu contingentu de peste 50%. Cealalta jumetate din óspeti, s'a adunatu din diferite țeri.

De presinte abiá au mai remasu vr'o 200 de óspeti, si pe di totu mceru se mai împuțineza, de si în tota diu'a totu mai vine câte 1—2 de nou.

Astadi dupa médiadi avemu o înmormântare. Dl Coulet, fostu pân'acum submarsialu de curte la Domnitoriu Româneci fiindu pe deplinu sântos, si-a întrebuintiatu concediulu spre a se distrage la băile d'aici. Cá tineru abiá de 30 de ani si pasiunatu dantăitoru, s'a si petrecutu pâna în ultimele sale mominte forte bine. Dicu „ultimele sale mominte“ pentru că densusul marti sér'a — în presér'a de a se reîntorná la Bucuresci, — sântos si forte voiosu s'a petrecutu si a dantiatu pâna la 11 óre, când apoi îndepartându-se din salonul-de-cura la odaia sa, spre a face unele pregatiri, pentru primirea unor amici, cu cari voiea a petrece ultim'a nópte în Mehadia ; si ordonându unui servitoru a mai aduce si apa próspera : pâna ce acest'a s'a reîntornatu cu apa : densusul, lovit de guta, erá mortu trântitu pe patu, si astadi dupa médiadi il vom petrece la locuint'a eterna.

Fia-i tierin'a usóra!

G. C.

Cronic'a lunei.

Ocupațiunea Novi-Bazarului s'a începutu întocmai cum îndicaramu în nrul trecut. Pâna la momentul acesta nu s'a versatu nici o picatura de sânge, căci poporațiunea nicairi nu s'a opusu. Trupele austro-ungare au cuprinsu cele mai de frunte puncte strategice : Priboi, Taslidsa si Plevlje, — si astfel ocupațiunea se póte considerá cá încheiata.

Delegațiunile se vor întrui nu peste multu. Precum anuncia diuarele, acésta sesiune a delegațiunilor va fi forte scurta, căci va votá numai o indemnitate pe trei luni, apoi se va prorogá si numai în sesiunea din 1880 va desbate budgetul.

Contele Andrassy cam pâna la 25 l. c. va conduce ministeriu de esterne, apoi va predá afacerile noulu ministru de esterne, br. Haymerle. Pâna atunce va sosi la Viena si Bismarck, carele din caus'a acésta își va întrerumpe cur'a. Totu cam pe atunce si br. Orzy va fi numitu ministru la persón'a Maj. Sale, iér în locul lui va urmá Benjamin Kállay.

Scalda de sânge în Cabul. Englesii s'au pacalitu uritu, cugetându că au terminatu cu afganii. Abiá au esitu ei din Cabul, afganii atítiați de rusi se resculara de nou, si omoríra pe consulul englesu de acolo. Apoi între soldatii englezi si afgani s'a escatu o lupta înfricosiata, unu macelu terribilu. Englesii au tramisu ajutoru. Se dice, că rescól'a ia întindere totu mai mare, încât trupele englese aflatóre acolo nu vor fi de ajunsu spre a o sufocá.

Emanciparea evreilor în Români'a înainteza încetu. Guvernul nu pré are majoritate, si din caus'a acésta desbaterile vor fi forte animate.

Ce e nou ?

Moștenitorul de tronul Rudolf a mersu cu concediu din Praga la Viena. Înainte de a plecă a tinutu cătra regimentul Ziemicki o scurta cuvântare, în care a laudatu pe feciori, si fiindu că si aceia plecau cu concediu, li-a pofțitu voia buna si sănătate. Înainte de a sosi trenul la Viena, unu copilu a spartu cu o pētra o ferēsta dela cl. III. S'a constatat, că acēst'a s'a facutu din sburdalnicia.

Principele Muntenegrului, care si-a prelungitu petrecerea sa în Viena, în duminēca trecuta a fost ôpele archiducelui Albrecht la Weilburg. Archiducele l'a primitu cu cea mai mare afabilitate si a datu în onôrea lui unu prândiu, la care a fost invitati mai multi archiduci. Sēr'a principele s'a rentorsu la Viena, si archiducele Albrecht l'a petrecutu pâna la gara.

Balu la Blasiu. Cu ocașunea adunării generale din Blasiu a societății pentru fondu de teatru român, la 8/20 septembrie se va tîne unu balu.

Unu fostu ministru ungurescu sinucisu. Paul Rajner, fostul cândva ministru de interne al Ungariei, s'a sinucisu la moș'a sa Lonto, comitatul Hont, în 9 septembrie dupa miēdiadi, cu pistolul. Glontiul l'a nimeritu în ânima. Caus'a pân'acuma înca e necunoscuta, dar se crede, că aceea a fost melancolia. Dēnsul a fost nensuratu.

Cheiu dela Galati cufundatu. „Vocea Cov.“ dela 22 augustu scrie : Alalta sēra cheiu eră în piciorē intsectu si ieri diminētia o parte din el, vre 180 metri lungime, eră disparutu în fundul pamētului — printr'unu fenomenu neexplicabilu înca — si fāra a i se cunoșce macaru urmele, căci ap'a Dunarii înlocuia cheiu în partea disparuta. E curiosu lucru, că caicele ce se aflau lângă acea parte a cheiului n'au suferitu nimic; numai matelotii lor au auditu sbucnitu'r'a energica ce a avutu locu când s'a facutu cufundarea. Eca înca multe sute de mii de lei înghitite de pamētul ! Dar a fost o norocire, că fenomenul a avutu locu noptea, căci diu'a ar fi pututu înghiti multe vietie omenesci. Împregiurul părții cufundate sūnt crepaturi mari si capetele cheiului aplecate spre abisu. Crepaturile devinu din ce în ce mai mari, astfel în cătu se pōte sē se mai prabusieca înca o parte din cheiu. S'au facutu ieri sondagie pâna la o adâncime de 6 metri, dar nu s'a datu de urm'a părții de cheiu disparuta.

O sinucidere grozava. Din Shitomir se scrie „Gazetei de Petersburg“ : Acum câteva zile trase la „Hôtel de France“ de aici unu barbatu care venise de la Kiew. Mai multe zile el colindă de diminētia pâna sēr'a stradele orasiului, de si timpul eră ploiosu ; alalta-ieri sēra se închise în odai'a sa. A două zi diminētia ômenii otelului, dupa ce batura multu timpu la usia fāra a primi vre-unu respunsu, deschiser'a usia cu puterea. Unu spectacolu înfloratoru li se înfașia. Chiriasul zacea pe scândurile patului fāra asternutu, întinsu pe spate, despoiatu de totu, avēndu numai piciorēle acoperite cu unu cērsiefu, mân'a stānga apesata cu taria pe ânima, drēpt'a înclēstata convulsiv în perul celu negru al capului, ochii deschisi, fașa contractata. Nu se vedea pe corpu nici o rana ; numai pe peptu se zariau nescē dungii vinete. În tōta odai'a eră unu mirosu care te ametia, că de grasime arsa. Veni comisiunea judecatorēsa, corpul fu întorsu si abia acum se vediu întrēg'a grōza a sinuciderii ; la mijlocul șirei spinării eră o rana adānca de arsura, șir'a spinării facuta aprōpe scrumu si giuru împregiuru rāni adānci de arsura. Pe podēla se vedeau urmele a trei luminari puse una lângă alta, cari fusesera lipite de scānduri

fāra sfeșnicu. Pe mēs'a de alaturi se gasi unu manuscrisu prin care se esplică caus'a si modul sinuciderii. El adecă aprinse luminările sub patu, se culcă de-asupra lor, si ele arsera șir'a spinării si meduv'a spinării. Grozavu !

O operațiune chirurgicala eroica. Este acum o luna si jumetate, comunica „Journal des Débats“. când unu tineru de dōne-dieci si doi de ani, Heppotit M. înghitia unu gātu de acidu sulfuricu dintr'o butelia, crediēndu, că bea apa. În urm'a acestui accidentu ranitul fu dusu la spitalul Saint-Louis, fiindu în prad'a unor suferintie înfricosiate ce-i provocau arderile interne produse de caustia. Chirurgical de serviciu, constatāndu, că o parte de stomacu este cuprinsa de cangrena, cercă în extremis o operațiune teribila care vindică pe bolnavu, operațiune, care se pōte resuma în urmatōrele : Cu o taiatura de bisturiu deschise abdomenul pacientului, i puse stomacul la ivēla, si apucāndu acestu organu cu unu cleștioru, îl scōse încetisioru afara din pāntece ; apoi, circumsriindu bine porțiunea cangrenata, o taiă într'o întindere de mai multe centimetri si luă completu tōte punctele mortificate. Acēsta operațiune terminata, cusū la locu ran'a deschisa, pe care o facuse si puse esactu la locu stomacul ce operase. Dupa acēsta manopera chirurgicala, ranele se cicatrizară completu, si astadi bolnavul fiind scapatu de primejdia pōte māncă si bé că si mai înainte. Se semnalēza pâna acum în sciintia numai vre-o cinci-spre-diece observațiuni de felul acesta îndeplinitu cu mai multu sēu mai puțin succesu.

O resbunare teribila. Citimu în „Mesagerul Brailei“ urmatōrea crima întēmplata în acelu orasiu : Sāmbata sēr'a, pe la ôrele 10. orasiul nostru a fost pusu în mișcare prin comiterea unei crime din cele mai audace. Autorul acestei teribile scene este unu grecu numitu Ion Ianacuti. El, acum cātiva ani, a facutu comerțiu în tovarășia cu unu altu grecu Nicolae Stambolgiu. Desfacēndu-se de tovarășia, pretindea că Stambolgiu i datoresce o suma de bani. S'au judecatu la consulatul grecu, unde a perdutu Ianacuti. Facēndu-i acțiune la tribunalul a fost mai norocosu, căci a fost condamnatu Stambolgiu la 700 lei vechi. Acēsta hotarire nu s'a apelatu nici de o parte. Ianacuti a disparutu de mai multe ori din orasiu si iērasu a aparutu. De vre-o dōne luni nu se mai vedieșu prin orasiu, pâna în sēra când s'a comis crim'a. De vreme, vede pe Stambolgiu la cafenea si plēca acasa ; pe la 7 si jumetate bate la pōrt'a dlui Stambolgiu, i deschide o servitōre, careia i dă unu biletu sē-l duca cucōnei ; în acestu timpu se ia dupa servitōre si ajunsu în etagiul de sus unde locuia famili'a dlui Stambolgiu face a i se vedē unu cutțtu si revolveru, amenintāndu pe nevēst'a dlui Stambolgiu, pe sluga si pe copii sē nu dica nimic. I-a tinutu pe toti în acēsta penibila pozițiune 2 ôre si jumetate, când dl Stambolgiu s'a întorsu acasa ; urcāndu scārilē, vede în bucataria desordine, copii nu-i mai ese înainte ca alta-data, când își aruncă ochii în casa vede pe Ianacuti cu revolverul în mâna, fuge numai de cât jos în curte si începe a strigă hotii. Ianacuti trage cu revolverul fāra a-l nimeri, lumea alērga din tōte părțile atāt în strada, cât si în curte, asiā că criminalul vedēndu că este asēdiatu si nu si-a completatu oper'a, asēdia în mijlocul casei o basma cu cartusie, pune pe ele mai multe papusi de sfōra cātranite, precum si gazu dintr'o sticla, si le dă focu ; din esplosi'a ce s'a facutu, tavanul s'a crepatu, o ferēsta a saritu cu tocu cu totu, o soba s'a derimatu si unu parete de giāmlăcu s'a sfaramatu : ia focu obiectele din casa ; din sguđuire se restōrna o lampa în

pravali'a de jos si ia focu nisce carbuni. Pâna sè ajunga forti'a publica, doi soldati recruti, aflându-se vis-à-vis, alérga : unul din ei se urca sus; dar în capul scareii, criminalul i descarca revolverul în pieptu culeându-l la pamântu. Lumea nevalesce sus, criminalul se dà prinsu, si lumea, în indignațiunea sa, puțin a lipsitu sè nu sdrobésca pe criminal. Poliți'a a pusu mân'a pe el si l'a tramisu la recóre. Soldatul s'a tramisu la spitalu unde totu în acea nópte a muritu. Criminalul avea intențiunea sè omóre pe Stambolgiu, împreuna cu famili'a sa, si sè dea focu casei, asiá cá sè nu remâna nici urma din adversarul seu.

Unu omoru prin ardere. „Curierul de Bacău“ afla, cá pe la sfârșitul lunei iuliu, locuitorul Ianosiu Forcasiu, din comun'a Faraonii, aru fi tramisu pe unu baetu al seu Ioja, în etate cam de 16 ani, spre a vedé vitele ce le avea în padurea de pe acésta moșia. Flacăul înse, temându-se a merge singuru, căci audise cá sânt talhari în padure, luà cu el si pe unu baetu cunoscutu al seu; dar, pe când ambii înaintau spre padure, vediu'a de departe la unu focu mai multi ómeni; atunci baetul refusà de a mai însotî pe Ioja, dicându cá aceia sânt talhari si se teme; dar Ioja de si cercà a-l opri, spuuându-i cá el cunosce pe acei ómeni, cá sânt de treba, totusi baetul se reîntornà acasa singuru; Ioja, mergându în padure, fu prinsu de hoti, i se legara mânilé dinapoi si apoi fu arsu de viu. Se presupune, cá padurarul Petrea Ciuraru ar fi complice la acestu omoru. Procurorul de Bacău, însciintiatu de acestu faptu, a plecatu imediatu la faci'a locului spre a face investigațiunile cuvenite; dar, vedându, cá crim'a erà severșita în districtul Putna, a anunçiatu pe colegul seu de acolo, care a însarcinatu pe sub-prefectul respectivu cu cercetarea lui.

Focul din Seraievo nu a produsu tocmai asiá mari pagube, precum se anunçia la începutu. Nu 20,000, ci numai 3—4000 de ómeni au remasu fàra acoperementu, dar si acestia sânt asediati la rude si cunoscuti, iér alții s'au încvartiratu în localitãtile cuprinse de soldati. Au arsu 304 case, 135 magazine si vr'o 600 de prevalii, unic'a biserica catolica, 2 școli catolice, 1 școla grecésca, 3 școli mahomedane si 2 sinagóge. Cinci meceturi s'au stricatu multu puțin.

Dam'a cu ochi de fluture. Nu de multu a muritu la Paris contes'a B., care a fost un'a din cele mai curiose aparinție si totu-odata o persóna istorica. Ea a fost ultimul amoru al lui Cavour, séu dóra mai bine unul din amururile acestuia. Contes'a B. a fost nu numai adorat'a lui Cavour, ci si agent'a lui politica, si anume cu ocasiunea negociațiunilor cu Antonelli; căci Cavour pâna la momentul din urma credea, cá Pap'a se va însotî cu el pentru unificarea Italiei. Contes'a B. se numia „dam'a cu ochi de fluture“, pentru cá avea niște admirabile sprincene dese, cari se mișcau cá si aripele fluturelui, ceea ce se producea prin miopsi'a ei, din care cauza sprincenele i tremurau. Ea a onoratu pâna la mórte memori'a lui Cavour.

Sciri economice. Se adeverece, cá recol'ta în tóta Ungari'a a fost fórte slaba, dar si ce s'a făcutu, e fórte reu; grâul este mai bunistoru, dar secar'a e cu totul prepadita; din caus'a secetei mari nici cucuruzu nu va fi. Viile, din lips'a ploilor, nu vor produce nici jumetate din cât se credea asta primavéra. Pómele sânt puținé, dar si acele rele si nesântóse.

I-a cositu capul. Faptul acest'a s'a petrecutu în satul Paczin, comitatul Zemplinu. Unu jidovu de acolo

a cumperatu la licitațiune lived'a unui plugaru. Cu tóte aceste plugarul a mersu sè-si cosésca fénul. Jidovul audîndu, cá omul cosesce, s'a dusu la câmpu si i-a đisu, cá lived'a nu mai este a lui, deci nu-i este iertatu sè cosésca mai multa. Înse dar. Omul necașitu a respunsu, cá fénul acesta înca e a lui, si cosi mai departe. Jidovul înse s'a culcatu înaintea lui, si i-a đisu : „Cosesece-me dara si pe mine!“ Omul mâniosu nu glumi, ci dede cu cos'a si retezà capul jidovului. Bietul plugaru e însuratu si are trei copii.

Unu conte în costumu țieranescu. La Oradea-mare a petrecutu câtvã timpu unu tineru conte șvedianu, carele înainte de a se rentórcé în patri'a sa, si-a comandatu unu costumu poporalu ungurescu, spre a-l duce acasa dreptu suveniré. Când costumul fu gata, tinerul conte îl îmbracà si se preumblà astfel pe strãdele Orãdii-mari. Fîresce cá a avutu multi admiratori!

Fumu de — tintiari. În satul Nãrai, comitatul Vas, într'una din đile o muieré strigà : „Focu!“ Poporul alarmatu se adunà iute si întrebà, cá unde e focul? Muieréa aretà spre vii. Si în adeveru se vediu, cá dela o colna se aredicà unu fumu mare. Toti alergara acolo. Dar ce vediu'a. Unu roiu grozavu de tintiari, care jocà în aeru. Acela se parea din departare, cá este fumu.

Unu pleoaru folositoru. Unu advocationu din Hamburg avea datin'a rea, cá sè vorbésca fórte pe lungu. Într'una din đile el aperà pe unu acusatu, si tîntu asemene o vorbire grozavu de lunga. Când terminà, presiedintele primii urmatórea epistola : „Acusatul ve róga, cá timpul pleoaruului tocmai acuma audítu sè i se compute în timpul de pedépsa . . .“ De atuncé advocationul nu tîne asiá lungi vorbiri.

Caleul Russiei. În tóta Russia se afla numai unu caleu. Ni putem dar întipui, cât este de ocupatu acestu omu, mai ales în timpul de acuma. Numele lui e Frolov si siede în Moscu. De acolo el merge în tóte părțile Russiei unde este sè se spëndiure vr'unu condamnatu. De curénd ierasi va avé sè spëndiure o mulțime de nefericiti.

Unu anunçiu englezescu. O dómna, muma de diece fete, cauta o guvernanta care sè nu fia pré frumósã, nici placuta, căci sânt baeti mari în familia si tatalu are obiceiul de a sta adesea acasa.

Sciri scurte. Moșfile lui Petru Aczél, fostu comite supremu al comitatului Arad, apretiuite la 3.200,000 fl., în urmarea cererei banței ipotecarie unguresci de creditu, se vor vinde la 30 l. c. prin licitațiune. — **O paruchia fórte potrivita** s'a cununatu de curéndu în comun'a Brsovic în Satmaru, mirele, Kral, e de 84 ani, mirés'a de 17. — **Sensațiune mare** a facutu în Viena arestarea bancarului Waldkovsky, carele ar fi facutu niște falsificãri în suma de 60—70,000 fl. — **În gîrurul Mehadiiei** s'au aprinsu niște paduri, cari ardu în continuu de mai multe đile, focul a trecut si pe teritoriul românu, pagubele sânt enorme. — **Unu birjaru din Berlin** a serbatu đilele trecute iubi-leul de 25 ani al calului seu înca sãnetosu si vigurosu.

Flamur'a lui Hymen.

DI Danilu Chirila, candidatu de preoția si învetiaturu în Lancreinu, Transilvania, dumineca la 14 septembrie si-a serbatu cununi'a cu domnișiór'a Maria Tincu din Sas-Sebesiu.